

inkább a hivatalok és méltóságok, címek és kitüntetések és mindennemű szemlélyi előnyök utáni stréberség komédiája. Nem is akart semmit sem tudni a hazafiságnak az iskolában való ápolásáról, azért, mivel tulságosan könnyen tarthat rá igényt mint kizárólagos tulajdonra egyetlenegy párt, amely más pártok híveit, akiknek a gondolkodásbeli derekassága nem pompázó szavakban nyilatkozik meg, kiátkozza és ellenük dörög és lehetőleg *hazátlan* embereknek nevezi azokat, akik nem járnak az erénynek ugyanazon az ösvényén, amelyen ők, a politikai farizeusok. Minden komoly paedagogus előtt visszatetsző a hurráhazafiság, amely hangzatos sörbeszédekben és üres frázisokban törekszik hazafias érzésének az erejét kifejezésre juttatni.

Ezzel az álhazafisággal szembeállítja *Matthias* Adolf dr. a valódit, amely elválaszthatatlan a kötelességteljesítéstől, idealizmustól és az igazságossághoz való bátorságtól. „Igazságosság nélkül minden hazafiság erőtelen és határtalan. A valódi hazafiság abban áll, hogy nemcsak erőinknek, de gyöngéinknek is tudatában legyünk.” Néhány ilyen gyöngéjére a németseggnek rá is mutat: „A befolyásos német világban, az ugynevezett intellektuellek világában, a német államművészet képriséletében (diplomáciában) nem egy dolog mondott esődöt és nem cselekedett ugyanazzal a munkaerővel és ügyességgel mint a katonai és gazdasági tényezők.”

Amit „a nyelvben és névben való idegenimádatról” mond, abban is teljesen igaza van. Nem helyeselhető azonban néhány ugyancsak erős kifejezése a francia és angol *gouvernantok* ellen. Ez tökéletesen arra a hadjáratra emlékeztet, amelyet egy évvel azelőtt *Marcel Prévost* viselt a német nevelőnk ellen *Párisban*. Csak arra legyünk figyelemmel, *kit* veszünk a házukba — arról van szó. Ép oly kevésbé helyeselhető a szerző az a felfogása, amikor így ír: „Ha már a francia és az angol urak *kiejtésünkön* ismerik fel német mi voltunkat, úgy legyen nekik ma és minden jövőendő időben erre még alaposabb okuk.” Ez nem nemzeti büszkeség. A nemzeti büszkeség álljon abban, hogy a németek mindenütt a legderekabbak, a legtöbbet tudók, akik az ismeretekben mindig felülmúlnak másokat. *Matthias*nak az a felhívása, hogy a németseget az idegen nyelvek kiejtésében is kifejezésre kell juttatni, ellentétben áll azzal a kitünő felszólítással, amelyet az iskolákhoz intéz:

„Világhelyzetét illetően a jövőtől az a nemzet remélhet legtöbbet, — s ez már ma megállapítható — amelyben a tűzhely szerepe és a hazaszeretet az *idegen nemzeteknek* azok szükségleteinek, élet szokásainak, erkölcsének és intézményeiknek, előnyeiknek és hibáiknak az ismeretével szorosan egyesül.”

Végül ki kell még emelnünk azokat a megszívlelésre méltó szavakat, amelyekkel *Matthias* azokat a tanulságokat kiemeli, amelyek a háborúból Németország belpolitikai életére vonandók: „A belső harcokat másként kell vezetni, mint eddig, előkelőbben és nagyobb vonásokkal, mindig azzal a tudattal, hogy *mi mindnyájan fiai vagyunk*”

FOGAK

szájpadlás
nélkül.

Az általam készített

rágásra kitűnően használható a valódi fogaktól fel nem ismerhető, az eredeti fogakat teljesen pótolják. Készítek továbbá arany koronákat és levehető arany hidakat jutányos árák mellett. Vidékiek 12 óra alatt lesznek kielégítve

Barta Ágoston fogtechnikus

== SZEGED, KIGYO-UTCA 1. SZ. ==

TELEFON 1364.

URÁNIA

Magyar
Tud.
Színház

Telefon 872.

Szombaton és vasárnap

az új SCHILDKRAUT-film.

A házaló

Dráma a galíciai
harcokból 3 felvonásban.

A főszereplőn kívül tökéletes rendezés, gyönyörű felvételek és

német, magyar és osztrák

csapatok teszik szenzációvá a képet.

— A női főszereplő: —
HANNY WEISSE.

Új harctéri felvételek!

Előadások 5, 7 és 9 órakor,
vasárnap 2 órától folytatólag

Rendes helyárak

egy és ugyanazon hazának, melyért bármely pillanatban sikra szállani egyhangu akaratunk. Aki komoly értelemben politikailag gondolkodik, annak be kell látnia, hogy *dölyfnek* nem lehet többé helye népképvisletünkben, mindenekelőtt pedig iskoláinkban, amelyeknek az a feladatuk, hogy ebben az irányban is egészséges magvakat hintsenek szét. Az iskola feladata, az ilyen céloknak tapintatosan és okosan előkészíteni a talajt.”

SZÍNHÁZ MŰVÉSZET

0000

MŰSOR:

SZOMBATON: Bérletben, leszállított helyárakkal először *Katicza*, operett. (Páros ³/₄-os.)

VASÁRNAP D. U.: Félhelyárakal *Dolnai nábob leánya*. Színmű.

ESTE: Bérletben, leszállított helyárakkal, másodszor *Katicza*, operett. (Páratlan ¹/₄-os.)

A kapitányné. Az aktuafitások színpadi írója *Földes Imre*. Minden darabját az aktualitás szülte, így a *Hivatalnok urak*-at, a *Nincs tovább-t*, a *Vörös szegfű-t*. A mostani háborus idő aktualitását *A kapitányné* című darabjával, amelyet másodszor játszottak pénteken este a szegedi színházban. Ez a színpadi munka azonban nem olyan, mint a gomba módjára fölszaporodott háborus darabok. Nem a hazafias szólamaival kívánja pótolni a tartalmatlanságot, nem görög tüzzel dolgozik, a háborus idő csak keret a történethez, amely vékonyacskai ugyan, de eléggé egyeéges és néminemű vidámságot hoz fel színre az asszonyi féltékenységről. Messze földön játszik a darab. Egy kastélyban húzódik meg egy huszár svadron, amelynek Csillag kapitány a parancsnoka. A kapitány a hosszú nyuló háboruban asszonyosokra szomjazik. A kastélyban nincs hiány ebben sem, ott található a kastély urnöje, aki megtetszik a kapitánynak. Már-már elkövetkezik a csókok éjszakája, amikor a kastélyba toppan a kapitány felesége, mint káplár soffőr. Meg akar győződni a férje hűségéről és úgy jelentkezik előtte, mint a kastély urnöje. A kapitány noha felismeri a feleségét, belemegy a játékba és megindul a muzska nő és a kapitány felesége között a vetélkedés a kapitány szerelméért. A látszat szerint a kapitány a muzska nő felé hajlik, de amikor a kapitányon erőt vesz a féltékenység, a férj kijelenti, hogy elég volt a játékból. Az asszony azonban durcáskodik, adja a sértett és eltávozik a kastélyból. A kapitány a muzska nővel marad együtt, aki mulatni szeretne. A kastélyban kerül pezsgő is és megkezdődik tárogató-szó mellett a szomorú mulatás. Egy másután ürrülnek ki a pezsgős palackok és a muzska nő egy óvatos pillanatban kábitó folyadékot önt a pezsgőbe. A huszárokat elnyomja az álom és ezt a pillanatot felhasználja a muzska nő, hogy gyertyával jelt adjon a muzska katonáknak. Abban a pillanatban, hogy a gyertyát az ablakban meglóbbázní akarja, az ablakon keresztül pisztolyt szegez az áruló mellének a kapitány feleségé, aki a kastélyba visszatért és szemmel kísérte az eseményeket. A muzska nőt a kastély toronyszobájába zárják, ahonnan a kapitány felesége azonban kiszabadítja és miután régi igazság, hogy minden jó, ha jó a vége, kibékül az urával, amiben tényező része van Nemhaus tartalékos hadnagynak, aki polgári foglalkozásban köz- és váltó ügyvéd. Amint a kivonatos meséből látni, a történet nem igen szövevényes, nagyon is átlátszó és helylyel-közzel nélkülözi a valószínűséget. Sok beszédű a darab, de van benne egy pár hangulatos jelenet és nincs minden vidámság nélkül.

A közönség elég kedvezően fogadta az